

MAGYAR KURIR

Bécsből, Kedden, Május' 16-dikán, 1820.

Orosz Birodalom.

A' Császár ily Rendelést adott-ki Aprilis' 1-ső napján: —“

„A' mi nagyon szeretett testvéröcsénk Konstantinus Császári Nagyherczeg, a' mi nagyon szeretett anyánkhoz Mária Császárnéhoz és Hozzánk is beadott kérelme által a' maga Házi állapotjára vonta figyelmünket, ezen tekintetben, hogy az ő Felesége, Anna Nagyherczegné (született Sachsen-Coburg-Saalfieldi Princzaszszony) még 1801-ben külső Országokra vévén útját, onnét, egészségének teljes megromlása miatt nem csak hogy még eddig vissza nem jött, hanem tulajdon személlyes kinyilatkoztatása szerint az Orosz Birodalomba többé vissza se' jöhet; és hogy erre nézve ő (a' Nagyherczeg) azt kívánja, hogy egymástól választassanak-el. Mi ezen kérelmet, szeretett anyánk' helybehagyásával általnézés végett a' Szent Synonusnak kezébe adtuk, melly annak környülállásait az Egyház' törvényeivel s a' Nagy Basilius' könyvének 35-dik Czikkelyével összehasonlítván, meghatározta: „Hogy Konstantinus Császári Nagyherczeg Anna Nagyherczegnétől elválosztassék, s ha kívánja, új házosságra is léphessék.“ — Mi mind ezekből a' környülállásokból által láttuk azt, hogy ezen házosságnak a' mi Császári familiánkban való felbonthatatlan megtartatására' czélzó minden erőszak, minthogy már a' 19-dik esztendeje telik

hogy a' Cs. Nagyherczeg és Nagyherczegné minden egygyesüléshez való remenség nélkül elválva élnek, gyümölcstelen lenne; melyhezképpest mi ezen elválsról az Egyházi törvényeknek principiumaival megegyezőleg, a' Szent Synodus' határozásának valóságos végrehajtását rendeljük, és parancsoljuk, hogy ez, teljes erejünek lenni mindenütt megemertessék. —

„Midön mi továbbá ezen alkalmatossággal gondolatainkat azon külömbkülömb történetekre fordítjuk, mellyek a' Császári Familia' tagjainak házosságaik körül magokat eladhatják, s a' mellyeknek következéseik, ha előre el nem láttatnak s közönséges törvények által meg nem határozatnak, terhes megtévedésekre szolgálthatnak alkalmatosságot: ehezképpest mi, a' mi Császári familiánk' söt Birodalmunk' méltóságának s nyugodalmanak fenntartására nézve, szükségesnek tartjuk az eddig fennállott rendelésekhez még e' következő Kiegészítő Rendelést oda ragasztani, t. i:

„Ha a' Császári Familiának valamelly tagja valami oly személllyel lép házossági összjecsatolódásra, a' ki nem az ő Rangjához való, az az, a' ki nem valamelly Uralkodó vagy is Országló Házból vette szármozását; ily esetben a' Császári Familia' tagja nemi részesitheti a' maga házastársát azon jusokból, mellyek csak a' Császári Familiát illetik; és az ily házosságból szármozó gyermekeknek a' thro-

)(

musra való következéshez semmi jussok nincsen. Midőn mi ezen akaratunkat a mi Cs. Familiánk' minden mostani és jövőendőbeli tagjainak 's minden kúségés alattvalójainknak, a' Cs. Familiát illető Rendelések' 23-dik Czikkelyével megegyezőleg, tudokra adjuk, mindeneket, kiket ez illet, a' legfőbb Uralkodónak színe előtt kötelezünk arra, hogy ezen Kiegészítő Rendelésünket örök időig szentül és megsértés nélkül megtartsák. Költ a' fő városban Sz. Petersburgban, Mártzius' 20-dikán a' Christus' születésének 1820-dik 's Országulásunknak 20-dik esztendejében."

Mint mondják Konstantinus Cs. Nagy Herczeg', mint Lengyel Vice Király, oda való születésü személylyel fogna új házosságra lépni.

A' Newa vizin egész hat hónapig állott megmozdulás nélkül a' jég, April. 17-dikén ment-el.

A' Hamburgi Correspondens szerint különös parancsolatot adott a' Császár a' Belső Ministernek az eránt, hogy a' melly pontossággal a' Jesuitákra nézve a' kiadott rendelések végrehajthatnak, éppen oly nagy vigyázás legyen arra, hogy az ő kiküldetésesek minden személyes szenvedés nélkül essék-meg. Szükséges úti költség, azon helyre, mellyet magának mindenikj' választani fog, passus, sőt az esztendőnek részéhez alkalmaztatott ruházatok is rendeltessenek nékik.

Nagy Britannia.

Az úgynevezett Kátó-ucza béli vagy a' Ministereknek meggyilkolására czélzott özszeesküvés' tagjainak pere, 10 ülésekben, Aprilis' 26-dik napján elvégződött, 's az öt főbbek Máj. 1-ső napján megöltettek. Háromra, úgymint Thistlewoodra,

Ingsre, és Bruntra, mint magok kívánták volt, különkülön még az előbbeni ülésekben mondták volt ki a' halálos ítéletet. — A' 9-dik ülésben Davidsont és Tiddet, tulajdon magok' megegyezésével együtt állították elé, 's őket is mindketten halálra ítélték. — Ugyan ezen ülésnek vége felé állítottak még hatot elé, kiknek neveik: Willson, Bradburn, Strange, Gilchrist, Cooper, és Harrison. Ezek azt kívánták, hogy engedjék-meg nékik, hogy magok magokat esmerjék-meg bünösöknek lenni, 's ahozképpest folyamodhassanak a' Király' könyörületesességéhez. Az Elölülő erre azt jegyzette-meg, hogy ebből a' fog következni, hogy így őket a' Birák bizonynyal halálra fogják ítélni, 's az ítélszék azután nem kezekedhetik azért, hogy a' Király bizonynyal meg fog nékik kegyelmezni. Ők azonban ezzel nem gondolván még is csak jobbnak tartották, Prokurátoraik' jóvalására, előbbeni kívánságjok mellet megmaradni. Megnyerték tehát, hogy önnön magokat bünösöknek lenni nyilatkoztassák. — Végezetre a' 10-diki ülésben, Aprilis' 26-dikán minnyájok' egyszersmind, ketős vasra verettetve (Insen kívül, a' ki beteg), 's az ítélszék' elejébe hozattván, a' Criminalis Syndicus ilyen kérdést tett Thistlewood elejébe: „Kegyelmed a' Felségárulásról meggyőztetett; mit hozhat-fel még valamit, hogy a' törvények szerint meg ne öletessék? — Thistlewood egy irást a' zsebéből kihuzván, abból ily forma mentséget olvasott el: — „Ha, úgy mond, ártatlanságomnak legvilágosabb bizonyságait hordanám is fel, 's ha azokat a' Cicero' ékes beszédének árával adnám is elé: még se kerülhetném én el Castlereághnak és Sidmouthnak bosszúdállásaikat. Ezen ítélszék' igasságszeretetébe se' helyheztetek

legkisebb reménséget. (Itt sokat beszélt a 'per' folyamatjának hibásságáról). Meg nem engedték, hogy bizonyságokat állíthassak elé, kik a 'Korona' Adams, Hyden, és Dwyer nevű tanujinak gyalázatoságait napfényre hozták 's megmutatták volna, hogy Adams egy csalárd ember, 's a' más kettők is gonosz bűnösök légyenek. Én azt kívántam vala, hogy az én tanujim, előbb hogy sem a' Prokurátorok a' magok Replikáikat megtennék, halgattassanak-meg: az Itélőbirák a' Britannus igazságossággal ellenkezőleg azt a' nememberiséget cselekedték, hogy kívánságomat megtagadták. Azt kértem tehát Biráimtól általjában, hogy élhetem-é én a' magam' szabad oltalmazásának jusaival? Az én megölettetésem eszserént meggyilkoltatás leszén.... Engem' semmi személyes bosszúállás nem ingerlelt Lord Sidmouth ellen, ámhár ő engem' kitérdáltatott; nékem nem volt semmi egyéb célzásom, csak hogy hazám boldognak szemléhessem, 's hogy a' Manchestéri áldozatoknak halálokért bosszút állhassak. Ezekért akartam egy oly Requemet tartatni, melyben a' nagy bűnösök szolgáltak volna áldozatul. A' gyilkolás nem tartatott minden időben bűnnek. Brutus és Cassius az egek-re emeltettek a' Caecar meggyilkolásáért. (Itt félbeszakasztotta Abbot, a' Királyi fő itélő Biró, Thistlewoodot, azt mondván, hogy az efféle mehetségek nem megengedhetők), Thistlewood is megszűnt a' beszélléstől, csak még Edwards ellen bocsátkozott-ki nagyon, azt mondván, hogy gyaníthatóképpen ő volt légyen ezen összeesküvésnek főbb tagja; de egyszer mind a' gyanítható Spion is. Beszédjét a' per' folyamatjának módja ellen való protestáláson végezte. — Utánna Davids-on beszélt. E' tagadta, hogy valaha

a' Király' letéttetése vagy az Országlás' módjának felforgattatása lett volna célzása. Ings és Brunt megvallották, hogy ők valóban a' Ministerék' meggyilkoltására törekedtek; hanem még ebben, így itélt Brunt, semmi árulás nincsen a' Király ellen, és ő ezért még becsületes ember maradott. (Azt jegyzik-meg ezen Bruntról, hogy ez egy oly heves ember, hogy a' pernek folyta alatt egyszer, úgy feltűzsedett, hogy mérgibe az öklével verte az asztalt). A' több vádoltatottak csak az Adams és más tanuk bizonyágtételeik ellen tettek kifogásokat. — Minnyájok után a' Királyi Fő Biró beszélt. Legelőbb a' Thistlewood kifogásait vette-fel: „Ez, úgy mond, az ellen panaszolkodik, hogy a' per' folytatásának formáitassai megsértettek volna; 's a' tanuk' kihalgattatásának berekesztetése után azt kívánta, hogy a' Dwyer' hitelessége ellen újabb tanuk hallgattassanak-ki, a' melly' telyességgel meg nem engedtethető, 's különbben is egészen haszontalan lett volna, minthogy a' melly' dolgokat Dwyer kivallott, azokat más tanuk is kivallottak; mind ezeknek felette itt szemeink előtt hévernek rakáson az összeesküvés' materiális tanuji, a' fegyverek és a' munitzió. — Végezetre azon hatokhoz fordulván, a' kik magok kikérték, őket azzal vigasztalta, hogy, ha mind nem is, de legalább néhányak remélhetik, hogy, de csak azoknak kérelmekre, kiknek életjek után törekedtek, a' magok életjeket megnyerhetik. — Annak a' bűnnek, hogy a' Státusnak 14 fő Szolgáit egyszerre meggyilkolni akarták, irtóztató gyalázatoságát még egyszer lefestvén, utoljára az öt főbb bűnösökhöz fordult 's tanáslotta nékik, hogy már most nincsen egyéb hátra, hanem, hogy lelkei-

ket az Isteni könyörületeségnek ajánlják, s ily végső ítéletet mondott-ki reájok: „Ti minnyájan és egygyen mindenitek vissza vitettetek a' fogházba, melyből idehozzattattatok, hogy onnét a' vesztő helyre kihurczoltattassatok, s ott a' nyakatoknál fogva felakasztattassatok addig, míg meghaltok. Az után fejetek a' testetekről elválosztatik, s a' testetek négy félé vágattatik, melyről a' Király oly rendelést téhet, a' milyen néki tétzeni fog. Legyen az Isten a' maga véghetetlen könyörületeségében kegyelmes a' ti lelkeiteknek.“ — Melyre a' Törvényszék Kiáltója így kiáltván: Amen! ezt néki a' jelenlévők közzül is utánna kiáltották némellyek — s mind ezek után a' bünösök a' fogházba vissza kísértettek.

Cotton nevű Pap a' megszenteltíáztatott öt bünösökhöz Aprilis' 28-dikán a' fogházba bemenvén, prédikáziót tartott nékiek, megbánásra próbálván indítani őket; de fogamat nélkül maradott iparkodása, mert mind az öten úgy nyilatkoztatták-ki magokat: „Hogy nékiek az ilyen vigasztalás nem használ, mert ökök Deisták; ök nem tartanak semmit a' Megváltónak érdemeiről; következőképén semmi módon nem használhatják az általa adatott tanácsot és útasítást.“

Május' 1-ső napján, midőn megölték ezen öt bünös célzású embereket, annyi ember gyült volt ki a' piacra, hol a' vesztő helyet felállították vala számokra, hogy már reggeli 4 órakor nem fért a' sokaság. Davidsonnak végre megtört a' szíve, s utolsó szempillantatjáig töredelmesen imátkozott; hanem a' más négy, végig Deista maradott, s szüntelen megátalkodva vallotta, hogy nem hiszen az Isteni megváltatásnak, és semmi papi vigasztalót el nem fogadott egygyik is. Az embereknek sokaságát meg lehet itélni

már csak ebből is, hogy egy néző helyért, ha mindjárt a' ház' héján volt is, ha csak a' vesztő helyre lehetett onnét nézni, megadtak egy Guinée aranyat, s többet is. Még se történt nagyon sok szerencsétlenség.

Londonnak Westminster nevű része, melynek a' Parliamentum' alsó házában Sir Burdett az egygyik képviselője, négy iczés ezüst poharat készítettett ezen kedves emberének megtiszteltetésére. — Ezt a' Burdettet nem régen a' Leicesteri ítélőszék' elejébe czitáltatta volt a' Királyi Törvényes Kamara bizonyos levélért, melyet ő a' Westminsteri Választó polgárokhoz irt s abban a' Ministereket oly nagyon olcsárlotta, hogy a' Királyi Törvényes Kamara megperelhette érette. Ott ő bünösnek is találtatott, hanem a' büntetést még nem mondatta-ki reá a' Királyi Kamara; Burdett tehát már most apellált, azt mondván, hogy az ő megítéltése oda tartozik, a' hol ő a' gondolatot büntette; ő a' Westminsteriekhez irta volt a' levelet, tehát Westminsterben ítéltesék-meg. Hasonlóképpen okoskodnak Sir Wolseley és Hunt is, kik hasonlóképpen bünösöknek lenni íteltettek, ha csak néminémű tekintetben is, azon ítélőszékek által, a' mellyeknek elejébe őket a' Királyi Kamara czitáltatta volt; de még reájok se mondatott-ki a' büntetés.

Spanyol Ország.

A' Király Aprilis' 23-dikán kiadott Végzése által azon előbbeni Végzését, melyet ugyancsak Apr. 6-dikán a' Josephinos Spanyolokra nézve adott vala, s a' melynek a' volt foglalatja, hogy ezek ne tartozzanak azon kivádorlottak közé, kik a' haza' kekelébe vissza térhetnek, vissza vevén, megengedte, hogy a' ha-

zába ezek is visszatérhessenek, melyhez képpent oly utasítás ment Madridból Bayonnébe az ott lévő Spanyol Consulhoz, hogy legkisebb kifogás nélkül minden nemű Spanyol Emigransnak passust adjon a hazába való bejövételre.

A' Király magát a' Nemzet' Első Katonájának lenni kinyilatkoztatván, ezen Generálisokat: Ballasterost a' Provisorai Országgló Junta' Vice - Elölülőjét, Marquis Campo-Verdét a' Grenadai Kormányozót, Gróf Almodavárt a' Valenciái Kormányozót, Villacampát a' Kataloniai Kormányozót, O - Donojut a' Kadiksi 's egész Andalusiai Kormányozót, 's az Isla-de-Leoni (Leon szigetei) ármáda' három vezéreit, Quirogát, Arco-Arguerót, és Rigo-Raphaelt a' maga Nemzeti General-Adjutánsaivá nevezte.

A' három utolsók 's ezeken kívül még ketők, kiknek neveik, Miquel - Lopez-de-Banos és Ó - Dali-Demetrio, kikről más izben irtuk vala, hogy a' Király mind az ötöt General-Majorokká nevezte volna, a' Királyhoz egy irást adattak-be, melyben szívesen megköszönték ugyan a' Generál-Májorsággal való megtiszteltetést, hanem azt a' Király kezébe egész illendőséggel ismét vissza ajánlották, ily okon, hogy valami affélegyanura ne szolgáltatassanak alkalmatosságot, mintha talám valamelly megtisztelésre való vágyakodás lett volna az ök magokviselte' rugója. — A' Hadiminister oly váloszt küldött nékiek ezen kérelmekre Kadiksba: „Hogy a' Király nem te-

lyesitheti kivánságokat, minthogy olyan Vitéz Spanyolokat néz személyekben, kik a' magck' felemelkedett nagy lelküségé 's megrettenhetetlen bátorsága által vitték véghez azt, hogy a' nép' kivánsága az ő Felsege' füleihez juthasson, 's ő Felsege affél- is meg van győztetve, hogy a' Nemzeti ármáda ezen megtiszteltetésben nem egyebet fog szemlélni a' hazafiui 's katonai virtusnak megbecsültetésénél, a' mellyek Spanyol Országban ezen alkalmatossággal ily dicsőségesen összezecselődtek.“ — Egyéb eránt is sok megtiszteltetésen estek által mostanság, valamint Quiroga Kadiksban, úgy Arco-Arguero is Madridban. Ez Aprilis' 19-dikén tartotta a' maga Madridba való fényes bemenetelét, 's a' K. Udvarba felmenvén a' Király ötet nagy tisztelettel fogadta, az uczák pedig, mellyeken az Udvar felé folytatta menetelét, két felől mindenütt felczifritatva voltak drága szönyegekkel. — A' Quiroga Kadiksba való bemeneteléről melly Apr. 4-dikén történt, még fényesebben irnak a' Londoni levelek. Az egész nép elejébe ment, 's lováról leszállitván, Rigóval, Lopez Banossal, 's Valdes és O-Donojú Generálisokkal egyetemben, gyözedelmi szekérbe ültette, 's így vonta-be maga a' városba fényes pompával. Elöl Regularis katonaság, hátul Polgári lovas-ság ment. A' 'Kormányozó' palotájánál szállottak-ki, melynek folyasójára a' nép' elejébe Quiroga kivezettetvén, ott borostyán és rósa virágokból fűzetett koszorúval koronáztatott-meg, úgy, hogy maga is sirt örömébe'.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Nemes Pest Vármegyének mostani Tisztválasztó Gyűlése Budán az Ország házában tartatott. Már 7 óra után egymást érték a részint hintóokban részint gyalog oda csoportosan felseregők sorai; s 8 óra múlt vala, midőn a Nemes Vármegye eddig volt Második Vice-Ispánja Tekintetes Barczay Pál Ur azon Küldötteleket kinevezte, a kik ő Cs. Kir. Fő Herczagségét a Nádor Ispányt, mint ezen Nemes Vármegyének Fő Ispányát, a Gyűlésbe alázatosan meghívják; nem különben, kik az Ország Házának kapujában elfogadják; úgy azokat is, kik a grádicson felül a Palota ajtajánál tiszteljük, és bevezessék. —

Míg az első rendbéli Követség díszes foglalatosságában eljárna, az egész Gyűlekezetet váratlan öröm lepte meg, midőn a Cs. Fő Herczegnét, Mária Würtembergi Herczegasszonyt, a Palatinus ő Cs. K. Fő Herczagségének Élete Párját a Palotába belépni, és Ferdinandus Kir. Fő Herczeggel, és számos Udvari Dámákkal mellékes gráditson a felékesítettet közép karba felmenni látná. Mind belépésekor, mind a karba lett megjelenésekor háromszori „Éljen!” kiáltással, és szíves örvendezéssel köszöntötte az örömben magánkívül ragadtatott gyűlekezet a fő Herczegnét, a ki ritka kegyességgel, s nyájas magameghajtással méltóztatott megköszönni az eránta mutatott tisztelettel. Ezután megérkezett a meghívó küldöttség, mellynek Szószollója Méltóságos Kovalik János Püspök, és Generalis Vicarius Ur, kellemetes tiszta Magyar hangon és díszes beszéddel előadta a küldtetetésnek kimenetelét, és ő Cs. Kir. Fő Herczagsé-

gének megjelenése eránt tett kegyes ajánlását.

Elérkezvén ő Cs. K. Fő Herczagsége, kimondhatatlan örömmel fogadtatott, mellyet a deák és magyar nyelven soksorozott Éljen kiáltások nyilván bizonyítottak. A Fő Herczeg Fő Ispányi székét elfoglalván, azon lelki felemelkedéssel, melly neki tulajdona, és azon politikai böltsességgel, mellyet benne minden esdál, tellyes deák beszédet mondott. — Megemlékeztette a Státusokat, és Rendeket, melly szerencsés légyen a Magyar Nemzet, hogy régi Jussaival most is esorbúlás nélkül élhet, midőn más Nemzeteknél a Nemességnek jusai tetemes változásokat szenvedtek. Megemlékeztette Felséges Urunk Királyunk kegyelmes oltalmára, kinek hatalmas védelme, valamint eddig Őseink Szabadságát fenntartotta, úgy jövődöben is annak birtokában Nemzetünket állandóan fogja oltalmazni. Megemlékeztette a személyes nemesi jusoknak azon ritka különösségére, hogy nálunk sem rang, vagy tisztség, sem gazdagság, vagy szegénység a nemesek közt a választás jusában nem térszen különbséget. — Ezután a választás dolgára ereszkedvén kinyilatkozta, hogy ő Cs. K. Felségének kegyelmes rendelése szerént a Tisztválasztásnak voksolás által kell végbe menni, melly a Törvényes Szabadságot nem csak nem szorongatja; hanem inkább bizonyosabb állapotba helyezheti, és az illendő rendtartással össze kaptsolja.

Ezen lelkes beszédre Mélt. Vurum József Fehérvári Püspök Ur buzgó érzékenységgel felelt a Vármegye nevében, és ő Cs. K. Fő Herczagségének mély háladással köszönte ezen Nemes Vármegyé-

hez mind most közelebb, mind már 25 esztendő óta mutatott számtalan fő jótételeit, és fő Herczegi házának áldást kívánván, örökös haladó emlékezetet fogadott. Végre Tek. Bárczay Pál Vice Ispány Ur ö Cs. Kir. Fő Herczegségének kegyelmes oltalmát, és a' Tek. Státusoknak és Rendeknek bizodalját mind maga, mind Tiszti Társai nevében szívesen meghálálván hivataljáról lemondott, és a' Vármegye pecsétjét és Archivum kulcsait a' Fő Ispány kezébe által adta.

Illy bevezető készültek után ö Cs. K. Fő Herczegsége megnyitotta a' Tisztválasztást, és, előbb a' Voksok szedésére a' Deputatitot kinevezvén, az első Vice Ispányságra négy személyeket feltett, úgy mint T. T. Bárczay Pál II-ik Vice Ispány, Muslay István Fő Fiscalis; Dubraviczky Antal Assessor; Tallián István Assessor Urakat. — A' voksolás a' kisebb palotában ment végbe, hol a' Deputatio előtt lévő asztalhoz ki volt téve a' négy fokban lévő, 's a' fokokra a' Candidátusok nevei felrattatván, minden voksolónak a' Méltóságos Fehérvári Püspök a' golyobiskát kezébe nyujtotta, hogy így kiki az általa választandó Candidatusnak neve alá eresztthesse. A' voksolók közel 1600-zan voltak, kik közül 1230-nál több vokssal Tekintetes Bárczay Pál Ur. Első Vice Ispány-nak választatott. — A' Második Vice Ispányságra voltak feltéve T. T. Fribeisz József Fő Notárius; Kovács György Assessor; Ifjabb Madarassy István Assessor; Gosztonyi András Assessor Urak, kik közül 1050-net meghaladó vokssal Ts. Fribeisz József Urat választották.

Továbbá Fő Notáriussá Ts. Fehérváry József Ur előbbi Első Vice Notarius, 's annak helyébe Sárközi Imre Ur választatott; második, és harmadik V. Notariusoknak Kubinyi Ferencz, és Tahy Károly

Urak a' Státusok helyben hagyásával ki-nevezettek; — 9-dikben folytatván a' Választó gyűlés, a' Fő Bírák, és 1-ső Vice Bírák is ugyan Voksolás által az ő hivatalaikra ismét választattak, 's a' Solti Járásban II-dik Vice Szolga Birónak Szutsánszky János, eddig volt Esküdt nevezetett. A' többi Magistratualis Tiszt Urak a' Státusok kívánsága szerint ö Cs. Fő Herczegsége által az ő hivatalaikban meg erősítették. Végre Gróf Károlyi Lajos Vice Notáriussá, és mintegy 25 Urak Assessorokká nevezettek. —

Berekesztette a' Választó Gyűlést az új Tisztviselőknek hivatalaikra való felelősségek, és némelly Tiszti foglalatosságoknak elkezdett gyakorlása. Ezt követte ö Cs. K. Fő Herczegségének fontos intézéséje, mellyel a' Hivatalbelieket tiszttségeknek szorgalmatos és hívséges folytatására serkentette. Erre végképpen felelt Mélt. Madarasy Ferencz Püspök Ur, a' Kir. Helytartó Tanátsnak Tanátsossa, az Egri Fő Káptalan Követje, és a' Nemes Vármegye nevében ö Cs. K. Fő Herczegségének bölts elintézését, a' választás tétele alatt mutatott kegyes békességes türelését, és ezek által a' Törvényes Szabadságnak éltető oltalmát mély alázatossággal meghálálta, 's a' Státusokat és Rendeket továbbra is nagy kegyelmeibe ajánlotta. Mellyre ö Cs. Fő Herczegsége ezer áldások és éljen kiáltások között eltávozott.

A' tavaly több ízben ditsért Ts. Nemes Fehér Vármegyei Magyar Theátrummi Társáság ismét megérkezett Pestre, és a' Városi Theátrumban fog egynéhány Játékokat elő adni. Az első játékja Maj. 2-dikán „Szécsi Mária, vagy Murányvár ostromlása, a' második egy

eredeti vig játék volt ezen nevezet alatt:
„A' Pártütők.“ Szerzője T. T. Kisfalud Kisfaludy Károly Ur. —

Ugyantsak Máj. 5-dikén Pesten az Univerzitás nagy palotájában magasztaló beszéddel innepeltetett néhai Fő Tisztelendő Schönvisner István Urnak, az Akademia Bibliothekájá Prefektusának, Philosophia Doktorának, Tormovai Apátornak, és Nagy Váradí Kanonoknak emlékezete. Tekintetes és Tudós Schwartzner Márton Ur, a' Bibliothekának első Gondviselője, Ns Pest Vármegyének Tábla Birája, és a' Diplomatikának Királyi Tanítója vette magára a' Szóllónak tisztét.

Méltóságos Okolicsányi és Rákóczi Okolicsányi János Ur Nemes Torna Vármegyé Fő Ispánya, Cs. K. Camerarius és Tanácsos Ur, Nemes Zemplény Vármegyének egykori Első Al-Ispánya, 's későbbre az Eperjesi Táblának Elölülője, Királyának és Hazájának szolgálatjára hűséggel áldozott élését, guta-ütésben elvégezte.

B é c s.

Minekutánna a' Magyar K. Udv. Fels. Cancellaria fő Cancéllariusza Nagy Méltóságú Koháry Ferencz ő Herczagsége a' hónap' 12-dikén a Felsőleges Urunk által helyébe kineveztetett Vice-Cancellarius Nagy Méltóságú Gróf Almásy Ignácz Ur ő Excellenziaját, a' Fels. Udvari Cancellaria fő és minden rangú Tekintetes tagjainak számos gyülekezésében, szokott rendtartással 's a' meghatározatva lévő Vice-Cancellariusi Hitnek elfogadásával, hivatalába beiktatta volna, innét Bécsből Vásárnapra (14-dikre) virradó éjjel Esztergom felé útnak indult, hogy Orszá-

gunk' Nagy Méltóságú Primását is, fő Hivatálaiba, az Ország' rendtartásaival meg egygyező fényességekkel, heiltassa, mely fényességek ott, a' haza színe' jelen léteben, mint értettük éppen, ma-(16-dik-ban) tartatnak.

C s e h O r s z á g.

A' Császári Felsőleges Utazók e' hónap' 8-dikán Cseh Ország' határaihoz jutván, 's délutáni 2 órakor Leutomischel városába érkezvén, az özsze gyülekezett lakosok 's a' sorbaállított Oskolai, Gynasiumi és Lyceumi tanulók' serege által tiszteltettek, 's az Elöljáróknak alázatos Udvarlássokat a' vendégfogadóháznál elfogadván, innét ebédkezés után 3 óratájban Crudimen által útjokat Pardubitz felé tovább folytatták, hova estvéli 7 órakor kívánt egészében megérkezvén, az Elöljárói karokat azonnal magok elejébe bocsátották, 9-dikben reggel pedig magános személyeknek adott audientziákat, melyek után a' Hágató Tisztségi intézeteket meglátogatván 's a' Mag. és nevendék Menvolhat elé vezetvén, mind ezekután Königratz felé tovább indultak, a' mely úthoz meg kívántató hámos lovakat a' Császári hintók' elejébe adni a' Pardubitz Uradalom Birájának vala szerencsésjek. Erre felé tett útjuk közben felmentek ő Felsőleges a' Cs. Fő Herczegasszonnyal 's kísérőjöknek egy részével a' Pardubitztól fél óra távolságra lévő Kunietitzi hegyre, az ott található régi kastélynak megszemlélésére, melynek historiáját Császár ő Felsőleges mag előtt elbeszélletvén, megparancsolta a' Pardubitz Birónak, hogy ezen régiség maradványait jobban elenyészni meg engedje.

(A' többi következik.)